

Günümüz
Nusuplarına

abdullah aymaz

*G*ünümüz
*V*usuflarına

abdullah aymaz

Günümüz Yusuflarına

Yazar:

Abdullah Aymaz

Editör:

Seyit Erkal

Görsel Yönetmen:

Engin ÇİFTÇİ

Kapak:

İhsan DEMİRHAN

Mizanpaj:

Ahmet Kahramanoğlu

ISBN: 975-278-141-1

Yayın Numarası: 393

Emniyet Mahallesi Huzur Sok:

No: 5 34676

Kısıklı-Üsküdar/İstanbul

Tel : (0216) 318 42 88

Faks : (0216) 318 42 02

<http://www.isikyayinlari.com>

BASKI : ÇAĞLAYAN A.Ş.

Sarnıç Yolu No: 7 35410

Gaziemir/İzmir

Tel: (0232) 252 20 97/98

Copyright©

Bu eserin tüm yayın hakları

Işık Ltd. Şti.ne aittir.

Baskı Tarihi

Şubat / 2005

GÜNÜMÜZ YUSUFLARINA EN GÜZEL KISSA

Yüz on bir ayetli
Bin yedi yüz altı kelimeli
Mekke'de inen Yusuf suresi
Neden indi? Ne idi nüzul sebebi?

– Mekke müşrikleri
İleri gelenleri
Muhatap olmuştu bir kere
Yahudi bilginlere
Ulema-i Yehud demişti
"Sorun bakalım Muhammed'e;
İsrailoğulları hangi
Mühim sebepten geçmişlerdi
Kenan elinden Mısır'a?
Bakalım ne diyecek;

Ne cevap verecek?

Bu zor soruya?

Cevap gelmişti

Hem de semadan:

"Yusuf ve kardeşlerinde

Ayetler var soranlar için"

Hikmetler ve sırlar fısıldayan

Bu yedinci ayet öter çın çın

Mucizeler araştıran her beyin

Ve ihlasla çarpan her kalpte

Kıssaların en güzeli

Yusuf'un güzelliği misali

Anlatıyordu ayet ayet

Muhammedî güzelliğin en net

Bir nişanı olarak hem bir simgesi

Müstesna bir belagatla..

Bir rüya ile başlıyordu kıssa:

"Hani Yusuf demişti babasına:

'Babacığım ben rüyada

Güneşi ve ayı, onbir yıldızla

Secde ederken gördüm bana'"

Kendisiyle beraber on iki

Kardeş ediyordu hepsi

Bu sure ise 12. sure idi
Baştan itibaren Kur'an'da
Belki de 12 gezegene işaretti
Güneş baba, Ay annesi demekti
 Bunlar Güneş Sistemi gibi
 İşaretti Yakup ailesine
 Ama her şey döndüğü gibi
 Dünya tarihi için sanki
 Dönüyordu Yusuf üzerinde mesele.
 Bu sırlı rüya hakkında
 Baba, Yakup Nebi:
 "Yavrucuğum dedi
 Rüyanı kardeşlerine anlatma
 Sonra sana bir tuzak kurarlar ha...
 Çünkü şeytan düşmandır insana
 Hem de açıkça."

Kim bilir Yakup Nebi
Habil'le Kabil'i mi
Yoksa ta başta
Âdem Nebiyyi mi
Hatırladı da böyle dedi..
Ama sonra da
Anlatıverdi rüyanın tabirini
"İşte böyle Rabbim seni
Seçecek ve bir bir öğretecek

Rüya tabirinden bilgileri
 Hem olayların dilini
 Bundan önce tamamladığı gibi
 Ataların İbrahim ve İshak'ta nimetini
 Hem sana hem Yakup soyuna da
 Tamamlayacak.
 Rabbin Âlim ve Hakîm'dir muhakkak.."

O, mazhardı Âlim ve Hakîm isimlerine
 Yatkındı ne demek;
 Bilirdi gerçekten
 Yusuf'a Güneş ve Yıldızların secdesini
 Peygamberlik müjdesi; olarak görüverdi..
 Belletmişti ona Rabbi
 Ta baştan te'vil-i ehadisi;
 Yani, çözüvermek
 Muammalarını ilahi işaretlerin,
 Görüvermek apaçık
 Ledünnî hakikatları..
 Anlayıvermek, alacağı şekli
 Olayların en sonunda
 Ve onlardan hasıl olacak neticeleri..
 Bu ulvi lütuf ve ihsandan
 Bir hisse Yusuf'a
 Nasip olacaktı peygamber dedelerden miras
 Sırlı kader yollarının her adımında

Evet bu isimlerin tercihi
Hakkın hikmetli iradesi ile idi
Haşa gelişi güzel olabilir mi?

Semavi bir nakış gibi
Tarihe vurulan bu isimler
Dört kitabın sayfalarını süsler;
İlim ve hikmet ile seçildikleri besbelli...

Şeytan ise verip vesvesesini
Şöyle konuştu Yusufun kardeşlerini;
"Bizden babamıza daha sevgili;
Yusufo ve kardeşi
– [Kardeşiyle] Bünyamin'i kasetmişlerdi
Halbuki -diyorlardı- biz
Güçlü bir topluluğuz
Hem tutkun bir grubuz
Doğrusu
Babamız belli ki,
Çok açık bir yanılıyla
Görmezden geliyor bizi"
Oyuncak etmişti onları kıskançlık
Düşmanları olan şeytana
Düşman ki apaçık..
Şöyle dedirtiyordu şeytan
"Öldürün Yusufu"

Veya atın onu
Bilinmez yerlere
Dönmesin geri
Babanızın sevgi yüzü de
Kalsın sadece size

Böylece
Kalmış olursunuz kendi kendinize
Bir topluluk ki, pürüzsüz"
Ama içlerinden biri,
İçinden gelen sesi
Dinleyen bir vicdan sahibi:
"Öldürmeyin Yusufu
Eğer kurtulmaksa maksadınız
Onu bırakınız
Bir kuyu dibine
Oradan geçen bir kabile
Alır götürür de
Siz de kurtulmuş olursunuz."

Onun çare sunuşu
Kurtarmıştı Yusufu,
Güzeldi tedbir ve üslubu
Evet feveran eden
Azgın taşkınlar güruhu
Karşı çıkanları da içlerinden
Siler süpürür götürür

Onların dizginlenmesi için
Akıllı olanlar, yanlarında görünür
Ve makul tekliflerle
Onları ederler teskin..

Şöyle demişti,
Meşhurlardan birisi
Belki de şair Petöfi
Macarların meşhur edibi:
"İnsanlar ne kadar da
Olsalar fena
Mutlaka
On kişi içinde
Bulunur iyilerden bir tane"
Bu Petöfi ki
Demişti
"Ekmeğimi, Aşkım için..
Aşkımı da
Hürriyetim için terk ederim
Hiç bakmadan arkama"
İşte
Bu gerçek tahakkuk etmişti de
Yusuf'un on kardeşi içinden
Bir tanesi "HAYIR" demişti..
Sonra gelip babalarına..
Niye "Yakup Nebi'ye" değil de

İfade edilmiş böyle bir deyişle..
Çünkü eğer Hz. Yakub'u
Görselerdi bir Nebi hassasiyetinde
Ve şefkatiyle alsalardı ele ?
Ona 'yanılan bir gafil' demeyeceklerdi
Hem de
Her halde titreyecekti
Ta esasından kalpler
Ona oyunlar çevirirken
Yusuf'un kuyuya atılışında

Ve geçen kervanlara satılışında
Ne büyük bir gaflet ki,
Koca bir Nebi'ye
Habire
Davrandılar
Sıradan bir baba gibi
Kurban olarak
Hem de lekesiz bir gönül karşısında
Besberrak evet kurban oldular bir daha
Kıskançlıklarına ve hırslarına
Hiç sıkılmadan dediler ki:
"İnan da bize baba
Yusuf'u gönder bizimle
Güven bize

İsteriz elbette

İyiliğini ve kaynaşmasını içimizde

Gezsin oynasın bizlerle

Koruruz onu kesinlikle"

Yakup Nebi, derin şefkatinden

Uzak tutmak istemiyordu Yusufu gözünden

Olaçakları sezer bir tavırla

Dillendirdi içinden geçenleri

"Üzer beni

Yusuf'u alıp götürmeniz uzaklara

Korkarım kurt yer de

Haberiniz olmaz bile.."

Yemin ettiler

Sırf ikna için

Şöyle dediler

"Böyle

Müthiş bir topluluk olmamıza rağmen

Eğer onu kapıp kurt yerse

Bedbahtlardan olacağımız kesin"

Şefkat sezgisinin

"Kurt yer" sözünden

Şeytan vermişti ellerine

Kötü bir ipucu..

Böylece

Alıp götürdüler Yusufu

Ve attılar kuyuya..

Topluca

Daha önceden verdikleri kararlar..

Fidan olacak bir tohumun

Gömülüşü gibi bağına toprağın

Atılmıştı kuyunun derinliklerine

Evet Ashab-ı Kehf'in Mağaraya çekilişi gibi

Yusuf da çekilmişti

Dibine kuyunun

Evet bu değişmez bir kanun

Öyle değil mi?

Gar-ı Hira

Ve çile yiğitleri büyükler için

Bütün zindanlar da.. Ama,

Kuyudaki Yusuf'a

Bir mesaj göndermişti sema

"İleride sen onlara

Hiç ummadıkları bir anda

Haberini vereceksin bir bir

Sana yaptıklarının"

İşte kuyuda

Sekîne, bu defa

Gerçekleşiyordu

Bir vahiyle

Mesaj yüklü bir sekîne
Tezahür eden değişik şekillerde
Bazen bir ılık rüzgarla
Gönül serinletir gibi
Gelir karanlıkta
Sadece yıldızların açıkken gözleri
Issız dağlar başında
Bazen zor hissedilir bir nesimle
Kıyametler koparır gibi ruhlarda
Huzur, haz ve neşe estirir
Daha kimbilir
Hangi bilinmez şekillerde
Ediyordur tezahür..
Onun için kuyuda
Bulursun Yusufu
Pek emin ve huzurlu.

Ama oynayanlar oyunu
Sahte gözyaşlarıyla:
"Baba dediler biz yarışıyorduk
Koymuştuk Yusufu
Eşyalarımızın başına
Kendi halimizdeyken unuttuk
Kurt yemiş onu
Gerçi inanmazsın bize
Doğru söylesek de"

Bu gözleri sulu
Kıskançlar ordusu
Bir de
Dökerek Yusufun gömleğine
Yalan bir kan
Koydular babalarının önüne
Yalancı bir kana
Bir an dahi asla
Kanmayan ve yanılmayan
Koca Nebi Baba
Verdi derslerini onlara
"Nefisleriniz aldatmış da sizi
Yaptırmış yanlış işi
Ama beni bekliyor
Bir sabr-ı cemil
İşim olsa da zor
Varıp sığınacağım
Dönüp ağlayacağım
El açıp yalvaracağım
Tek kapı: Allah Kapısı
Elbette Allah'tır bana
Tek yardımcı"

Belli ki
Onlara hiç kanmamış ve inanmamıştı
Gözleri vahiyle sürmeli Yüce Nebi

Onlar ise belki
Bir suçluluk haleti
Ve acelelikle yanılmış da
Getirmişlerdi
Hayvan kanı bulaştırıp üzerine
Hiç yırtılmamış gömleği..
Kurt yese, elbette

Param parça ederdi
Hem de bir parçası kalırdı Yusuf'un
Halbuki bunun
Kalp parçalanır
Yürek dayanmaz bir an bile
Tahayyülüne..

Bir işaret var burada
Adli tıbbı ve araştırmacılara
Suçlular hep bir iz bırakırlar
Parmak basılmış gibi
Eylemlerinin ardından
Psikolojik bir gerçek olarak
Ve ilahi bir yanılma
Elbette hiçbir şey zor değil Allah'a..

Yerine göre
Kuşlar bile
Saldırır katile
Hücum bazen düşer bir merkebe

Bazen de bir taş delil olur
Şahit olarak gelir mahkemeye
Bazen bir ağaç konuşturur suçluyu
Sanki bas bas bağırır suçlu..

Zaten ahirette,
O ulu divanda
Gerçekleri bütün çıplaklığıyla
Konuşmayacak mı eller ayaklar
Mühürlenince dudaklar?
Her biri
Keskin bir dil gibi
"Konuşturdu bizi
Her şeyi konuşturan Allah"
Demeyecekler mi?
Nebi basireti karşısında
Zorlama ağlama
Elbette boşuna idi
Ve timsahın gözyaşları gibi
Anlaşılabacağı kesindi

Eğer kader
Yönlendiriyorsa bir zirveye
Düşmanlar bile hizmet eder
Ulaşılabacak yüce hedefe..
Yusuf kuyuda ama

İşte çevresine
Konu bir kabile
Hem de
Sucularını saldılar kuyuya
Elinden aşağıya sarkan bahtiyar kova
Su getirmede ama
Çıktı karanlıktan dışarıya
Bir ay parçasıyla..
Gün gelip dilberlere
Ellerini parçalatacak güzellikte

Birden bire
Karşılaşınca hilkat şaheseriyle
Bağırdı kabileye:
"Müjde! Müjde!" diye..
Parlıyordu Yusuf'ta
Bir güzellik ki
Mehabeti!
Ağır ve ciddiyeti!
Çehresi ve çevresi haleli
Elbette böyle olacaktı değil mi
Nebi namzedi?..
Ama kimse değildi
Tomurcuk halinde gizli
Bir nübüvvet goncasının farkında
Çünkü O, onlara göre

Sadece satılık bir meta..
Eğer buyursa idi Allah irade
Hemen daha orada
Taç yapardı Yusuf'u kervanın başına
Henüz varılmamıştı son hedefe
Onlar ise arada
Sadece bir vasıta
Oluyordu ulaşmaya..
O zaman Yusuf kalır oracıkta
Cüze vurulmuş bir küçük nakış olurdu da
O koca kıssa
Daralıp kalırdı minik bir alanda
Mısır'a Aziz
Ve halkın gözdesi
Hatta kendine muhtaç
Sultanlara taç..
Ve taşıdığı nurdan hale ile
Taçlara sorguç olacak
Maneviyat cevheri
Yusuf Nebî'yi
Salıverdiler
Değersiz bir şey gibi.
Ama ilâhî irade
Perdeleyip böylece
Bu görüntü ve kisvede
Yüceltiyordu onu yüce hedefe..

Aziz onu cevherci misali
Seçmişti
Bütün esirler içinde
Sonra getirip eşine
Şöyle demişti:
"Züleyha iyi bak buna
Faydası dokunur sonra
Veya
Evlad lazım değil mi bize
Oğul gelmiş olur evimize."

Aslında
Yusuf'u oraya
Kör tesadüfler getirmedi ki,
Evet onu Allah yerleştirdi
Kader önüne
Su serperek böylece
Ulaştırmaya başladı
Merhale merhale hedefe
Yusuf'a Hak talim buyurdu
Olayların ifade ettiklerinin yorumunu
İnsanların çoğu anlamasa da
Allah galib ve hâkimdir her dem olaylara
Bazen kendi hesaplarınca insanlar
Oyunlar oynayıp bir tuzak kurarlar
Ama Allah encamında

Onu dolar boyunlarına
Dolaştırıp ayaklarını
Atar çukura
Hem de kendi kazdıkları...

Erince tam erginlik çağına
Allah ilim ve hüküm verdi Yusuf'a
İlim ayrı, hüküm ayrı bir nimetti..
Allah onu kavrayış üstünlüğü ile bezedi
Hem harika bir nüfuz da verdi
Nebilere verilenler kesbîden çok hep vehbî
Evet gerçekten cereyan eder daima
Güzel iş yapanlara
Verilen armağan ve ihsanlar
Harikalar kuşağında
 İşte böylece Yusuf yoluyla,
 Yağmıştı yine lütuflar
 Mısır'a ve insanlığa.
 Tam bu sırada
 Gelmeye hazırlanıyordu bir ibtila;
 Yepyeni bir imtihan bir fitne
 Hem de evin hanımı eliyle
Evet bu zuhurat içinde
Vardı en başta
O dillere destan Züleyha

Kendisine yakışmasa da

Sataşmıştı işte Yusuf'a

Kapıları kilitleyerek üstüne

Demişti: "Hadi gelsene!"

Yusuf ise bütün iffetiyle

Sığınıp Allah'a

"Utandırım hem Rabbinden, hem efendimden

Ayıp olur bana

Yapılan iyiliklere nankörlük etmem

Bilirim hain ve zalimler ermez felaha."

Kadın gerçekten bozmuştu niyeti

Bu bir şaka veya deneme değildi

Ama Yusufu

Rabbin burhanı tutmuştu..

Acaba o burhan neydi?

Eğer koca bir Nebi'yi

Tutmuşsa Rabbin burhanı,

Fitne ve fettanlarla her yanı

Çevrilmiş bunca genç ve civanı

Bilmem artık ne tutar?

İffetli kalmak için insan ne yapar?

Yani nasıl bir burhan gerek?

Nelere muhtaç her bir kadın ve erkek?

Burhan için ne diyor kitaplar:

Burhan; tahkik-i iman

Hem nur-u Kur'an, İhlas ve sadakat
 Hem de ifratkarane irtibat..
 Bence çalış çabala amma
 Işık evleri unutma asla
 Gündüz gece, hiç olmazsa illa bir defa
 Aram eyle oralara
 Böylece başta tahkiki iman
 İsmet, iffet ve nezaketle donan
 Gör çirkinliğini her günahın
 Ve fark et iğrençliğini bütün çıplaklığıyla
 Evet kendimce
 Bunları biliyorum sadece
 Berû gelsin başka çıkar yol bilen
 Evet gümbür gümbür çökerken
 Koca bir dünya
 Bulamadı çare
 Hem bulamayacak asla
 Medet isteyecek
 Hem ilaç dilenecek
 Eczahane-i Kur'an'dan
 Koca Bedi' müjdeledi bunları zaman zaman
 Bazen kükreyerek zindandan
 Bazen de haykırarak meydanlardan
 Evet o burhanla uzak tuttu
 Allah Yusuf'tan fenalık ve fuhşu

Gerçekten Yusuf bir muhlas'tı

İhlasa erdirilmiş bir has'tı.

İç-i-dışı issiz-passız ve tertemiz

Sırf Allah için seçilmiş ve lekesiz

İşte o teklif anında

Yusuf koştu kapıya

Ardınca da Züleyha

Arkadan yırttı gömleğini eliyle

İsmetine de dokundu diliyle;

Çünkü tam kapının yanında

Kocasıyla, geldiler karşı karşıya

Tereddüt etmeden Züleyha

"Senin dedi eşine

Fenalık niyet edene

Nasıl bir ceza, gelir akla

Atılmaktan başka zindana

Veya

Uğratılmaktan başka acı bir azaba."

Şefkate değil, mecazi aşka

Yaraşan bu idi işte.

Çünkü ulaşamayınca

Dönecekti bir hınca

Ve kinli bir nefrete..

Deneyle gösterilmiştir ki

Hep üstün gelmiştir anne şefkati
Şehvete dayalı hissiyata
Bu bir tokattır aslında
Şehveti putlaştıranlara
Yavrusu için yuvasına
Binlerce defa
Rızık taşıma uğruna
Gidip gelen bir kuştan
Söylesinler bakalım en başta
Şehvet mi hâkim şefkat mi yoksa?
Ve yavrusu uğruna
Kafasını ite kaptıran tavukta şahit ol
Hangi his galiptir Allah aşkına?
Şefkatin hazzını aşacak
Söyleyin ne vardır başka?
İşte Züleyha
Sattı aşkını kocası karşısında
Halbuki bir tavuk bile
Şefkati sebebiyle
Civcivi için gidiyor ölüme
Bakmadan arkasına tereddütsüzce

Ama Yusuf ciddi ve temkinli;
Doğruyu söylemekle yetindi..
Kadının akrabasından o an
Adil bir kişi

Dosdoğru bir hakemlik etti:

"Eğer dedi, Yusuf'un gömleği

Yırtılmışsa önünden

Züleyha doğru, Yusuf ise yalan söyleyen..

Yok eğer arkasından ise yırtık

Yusuf haklı, Züleyha yalancı artık.."

Arkadan yırtıldığını görünce kocası gömleği

Dedi ki:

"Bu iş sizden bir tuzak,

Bu cürüm Yusuf'tan uzak..

Gerçekten sizin hileniz

Çok büyüktür şüphesiz."

Mısır Azizi,

Güzel yapmıştı tesbiti

Kur'an-ı Kerim çünkü

Diyor "zayıftır, şeytanın hilesi." Demek ki,

Kadın hilesi karşısında

Şeytanın hilesi bile

Kalıyor çelimsiz

Şimdi siz

Anladınız herhalde

Bu şedid fitne

Ve tuzaklar hakkında

Her gün defalarca

Niçin dememiz gerektiğini

"Allahümme ecirnâ.."
İşte böyle sığınınca Allah'a
Fitne, şer ve belâ
Inşallah ulaşamaz insana..

Züleyha'dan sonra
Aziz dönüp Yusuf'a.
"Sakın bunlardan bahsetme
Hiç kimseye.."
Tekrar yönelip Züleyha'ya.
"İstiğfar et günahına
Çünkü katıldın günahkarlar güruhuna..
Aziz gerçi
Belirlemişti gerçeği
Fakat örtmek istedi
Dar dairede fitneyi
Ama saray entrikaları
Hiç böyle biter mi?
Dedikodular kumkuması
Hiç bırakır mı
İnsanların yakasını?
Onun için oraya dikildi gözler
Ve şehirde yankılandı
Bilhassa kadınlar arasında dolandı
Şöyle sözler:

"Ay ne kadar ayıp oluyor ona
Hem de koskoca,
Bir Azizin karısı
Kâm almak istediği de evin delikanlısı.
Parayla satın aldıkları..
Aşırı sevgiden zarı
Patlayacak kalbinin..
Bu karı,
Çıldırılmış besbelli!.."

Züleyha işitince dedikoduları
Gönderdi birer davetçi o kadınlara
Hazırladı onlara bir de sofraya
Ama ne sofraya; mükellef mi mükellef
Nimetlerle işlenmişti sanki bir gergef
Sonra
Verdi ellerine
Birer bıçak ve işaret etti Yusuf'a
"Haydi hemen çık karşılarına!"

Cemal-i Yusuf'la karşı karşıya
Birden kalınca
Kestiler ellerini şaşkınlıkla..
Hem de diyerek:
"Bu insan değil; bir melek!.."
Gerçi demiş validemiz Hz. Aişe
O kadınlara işaretle:

"Eğer onlar görselerdi
Yusuf yerine, o Efendiler Efendisi
Benim Efendimi
Hz. Muhammed'imi
Ellerini değil; bilakis sinelerini
Paramparça ederlerdi
Kalpleriyle beraber!.."

Evet Züleyha kazanmıştı bir zafer
Dedikoduculara karşı, o sahnede:
"Beni hakkında kınadığınız
O, işte bu!.."

Göstererek Yusuf'u
Demek istiyordu:
"Ya benim yerimde siz olsaydınız
Sanki ne yapardınız.."

Sonra döndü ikinci hedefine
"İşte bu, dedi, güzel centilmen,
Benim isteğime rağmen
Namuslu davrandı
Hiçbir şeye kanmadı.
Ama uymazsa bana
Attırırım zindana
Hem olur hor hakir.."

Söyledikleri aslında
Mahsus değildi sadece o ana;
Belki günlerce süren, dayanılmaz bir tahkir

Bütün bu tehditlere
Baş kaldırıp muhlas Nebi
Dedi: "Ya Rabbi.
Zindan bana
Daha sevimli, daha âlâ,
Bunların çağırıklarından
Eğer savuşturmazsan
Onların bu sinsî tuzaklarını benden
Düşerim de tuzağa, olurum cahillerden."

Kabul buyurdu hemen
Arşî ihtizaza getiren
Gönülden duasını Rabb-i Kerimi
Bertaraf edip hilelerini
Kurtardı Yusuf'u fettanların
Bela, hile, fitne ve şerlerinden
Muhakkak ki Rabb-i Rahim semî'
İşitir söylenenleri
Hatta gönüllerden geçenleri..
Olduğu halde apaçık besbelli
O iffetli Nebinin masumluğu
Tuttular da onu
Attılar zindana..
Belli bir süre
İhtimal yedi sene..
Tevafuğu tesadüf değil

Çağımızdaki Medrese-i Yusufiye'ye:

Kâmil ceza

163. maddede

Karar kılarıdı yedi senede...

Ama sanki renk gelmişti zindana

Yusuf ders veriyor ve yoruyordu rüya..

Artık Nebi atmosferinde

Olmuştu cennetten bir köşe..

İki genç de

Düşmüştü hapishaneye

Geldiler yanına rüya tabirine

Dedi gençlerden biri:

"Gördüm rüyamda Şarap sıkarken kendimi."

Ama öteki:

"Ben ise, başımın üstünde

Ekmek taşırken

Görüydüm kuşların ondan yediğini

Bekliyoruz tabirlerini

Rüyalarımızın senden

Çünkü görüyoruz seni iyilik edenlerden.."

Yusuf için artık zindan

Her an olmuştu güzel bir mektep

Hizmet yollarını araştırıyordu hep

Rüya yorumları da

Bir vesile idi

Mukaddes davasına

Onun için dedi ki:

"Yorum yapar söylerim size

Verilecek yemeğiniz gelmeden önce.

Öğrettiği ilimlerden bunlar

Rabbimin bana

Fermanlar gönderdi art arda

Hem terk ettim ben,

Allah'ı inkar eden,

Ve ahirete imanı reddeden

Bir kavmin dinini

Hem oldum tâbi

Dinlerine atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un

Olmaz bizim için asla

Ortak koşmak, Allah'a

Allah'ın bir lütfudur bu

Ama şükretmez insanların çoğu

Ey zindan arkadaşlarım,

Şöyle bir bakalım

Şu birlik, düzen ve ahenge

Çeşit çeşit, pek çok tanrılar mı,

Yoksa tek Allah mı

Mührünü vuran?

Güzellik ve nizamı an be an

Ahenkle yenilenecek şu cihan

Nasıl tesadüflerin
Ve karışık ellerin
Eseri olabilir?
Sizin Allah'ı bırakıp da
Taptıklarınız var ya..
Ne varsa sebep, put, şu-bu
Sizin ve atalarınızın uydurduğu
Birtakım isimlerden ibarettir
Hurafe ve uydurmalar dışında
Hiçbir şey değildir aslında
Hem tek bir delil bile
İndirmiş değil Allah
Tapmanız için bunlara..
Aittir hüküm sadece
Vahid'ül-Kahhar olan Allah'a
Kazıyın bunu kafanıza
Size Hak Teala
Kendisinden başkasına
Tapmamanız için asla
Bildirdi gerçek yolu
Din budur işte, dosdoğru
Fakat insanların çoğu
Bilmezler bunu..
Ey zindan arkadaşlarım
Yorumuna gelince rüyanızın:

"Biriniz sunacak efendisine
Eskiden sunduğu gibi yine
İsteddiği içkiyi..
Asılacak diğeri,
Ve yiyecek başından kuşlar
Rüyada gördüğü gibi
İşte
Hükme bağlandı böylece
Yorumunu istediğiniz rüyalar.."
Dönüp hapisten kurtulacak olana
Dedi ki Yusuf.. "Hatırla..
Ve an beni efendinin yanında."
Hikmete bak ki,
Şeytan şarapçıya
Unutturdu anmayı
Saraya varınca
Efendisinin huzurunda.
Bu yüzden Yusuf zindanda
Kaldı daha yıllarca.
Ama
Eyledi zindanları medrese
Yad-ı cemili kaldı dillerde
Medrese-i Yusufiye diye
O yönünü de yine
İhya etti, Koca Bedi...

Asrımızda bütün ihtişamıyla
O karanlık zindanlar biline ki
Ne aydınlık meyveler verdi!..

Sanki

Zindanda unutulmuş gibi
Yusuf yıllar yılı bekletildi
Dolmaya yakın olunca çile
Mısır Hükümdarı dedi ki:

"Ben görüyorum rüyamda üst üste
Yedi semiz ineği
Yedi cılız ineğin yediğini
Ve yedi yeşil başakla
Yedi kuru başak birlikte
Bu rüyanın tabirini
Ey ileri gelenler bildirin bana
Eğer tabirden nasibiniz varsa."

Dediler ki

"Bu karmakarışık bir rüya
Demet demet hayal yığını
Gücümüz yetmez bizim bunların yorumuna"

Rüya tabiri, bir ilim elbette..

İnmek ister işin derinliğine
Maharet ve nüfuz da gerek tabirde
Sözün doğrusu ve yalanı gibi

Rüyanın da vardır sâdık ve kâzibi
 Hem de yine
 Benzer şekilde söze;
 Hakikati, garibi, imalı ve remizlisi..
 Şu kadar var ki,
 Rüyaların çoğu iç alemle ilgili..
 Hem şahsın benliğindeki
 İhtiva eder gizli şuur ve idraki

Evet şahıs şahıs özelliklere göre
 İfade ederler birer mana
 Bazı rüyalar ise sanki birer muamma
 Birer lügaz, birer bilmece vasfında
 Bazen de çıkarlar meydana
 Birer hayal veya garip birer temsille
 Yani ille de
 Gelmezler tek tip elbise ve kisveyle
 Bazen olurlar ledünnî birer remiz
 İlâhî sembollerden birer iz
 Onun için tevil ve tabirleri
 İlim gerektirir birer keşfî ve vehbî
 Yetmez kesbî bilgiler
 Hiç olmazsa feraset ve irfan gerekir
 Bunun zirvesi ise vahiydir.
 Bazı rüyalar sabah aydınlığı gibidir

Aynen çıkar ayan beyan
Bazıların tabiri daha rüyada nümâyân
Efendimizde rüya
Vahyin 46 cüzünden bir parça
Ama ahir zamanda
"Peygamberlik artık kesildi
Geriye mübeşşirât kaldı" dedi
En son Nebi

Neden sonra
Yusuf'a zindanda
Arkadaş olup, rüya
Soran, gencin hatırına
Geldi de dedi Hükümdara
"Gönderin beni Yusuf'a
Gideyim hemen rüya yordurmaya"
Sonra da varıp eski mekana
Geçti Yusuf'un karşısına:
"Yusuf! Ey doğru sözlü dostum
Sana Hükümdarın rüyası için koştum
Hemen yorumla da
Ben de varayım huzura
Dosdoğru cevapla"

Diyerek anlattı, görülenleri
Bildirdi Yusuf şöylece tabiri:

"Yedi sene ekeceksiniz eskisi gibi
 Bol bol verecek ürünler, hem bereketli.
 Başağında bırakın biçtiklerinizi
 Önce ayırıp yiyeceğinizi
 Arkasından gelecek yedi tane
 Öyle seneler ki
 Kurak mı kurak
 Silip süpüreceğ biriktirdiklerinizi
 İnsanı soran bu kıskıvrak
 Sıkıntıdan halk
 Kurtulacak arkadan gelen
 Yağışlı bir seneyle
 Artık sıkıp sağacaksınız bereket içinde"
 Bu tabir ulaşınca saraya
 Hükümdarın yattı aklına
 Ve emretti "Getirin onu bana"
 Elçi Yusuf'a gelince
 Yusuf "Sor bakalım dedi efendine
 Neymiş ellerini kesen kadınların maksadı?
 Çok iyi bilir Rabbim, onların oyunlarını
 Bilhassa bana oynadıkları"
 "Çıkmam diyordu Yusuf zindandan
 Ben temize çıkmadan"
 Hükümdar, duydu saygı
 Bu yüce duyguya

Bizzat tahkik için çağırıldı
Kadınları huzuruna
Ve çekti sorguya:
"Neydi derdiniz Yusuf'la ?"
Onlar dediler "Haşa!
Allah için biz, onun hakkında
Hiçbir şey bilmiyoruz kötülükten yana
Söz düşünce Züleyha'ya
Dedi ki "Bendeydi bütün hata
Artık şu anda
Bütün çıplaklığıyla
Hak çıktı ortaya
Yusuf'un eşi yoktur sadakatta"
Bastı mühür gibi sözünü Yusuf sonunda
Emanet ederek tarih sayfalarına
"Bilinsin ki, ben hainlik etmedim asla
Ulaştırmaz Allah
Hainlerin hilesini hiç başarıya
Ama ben yine
Çıkarmıyorum nefsimi temize
Çünkü emreder şiddetle
Kötülüğü nefis
Ancak Rabbimin rahmetine
Mazhariyet müstesna.
Gerçekten Rabbim

Gafurdur, Rahîm."

Görüyoruz işte

Hak aşkının ötesinde

Her şey sönüp bitmekte..

Kimi öfke ve ihtiraslar da,

İffet ve fazilet karşısında

Silinip süpürülüyor sonunda

Ve yalnızca

Aşk-i ilahi kalıyor ayakta..

Bütün bunlara

Şahit olunca Hükümdar

Dedi "Getirin onu bana..

Haslar arasında

Tek has olsun ve tacidar"

Sonra dönüp Yusuf'a

"Sen bizim yanımızda

Mekinsin büyük mertebede

Eminsin, çünkü yok benzerin emanette.

Denilir ki

Yusuf çıkarken zindandan

Yazmıştı kapısına

"Burası belâlar konağı

Diriler mezarı

Düşman sevindiren

Dostlar sınavı"

Çıkınca Hükümdar huzuruna
Selam vermişti.
Ve kıpırdamıştı dudakları dualarla
Garip gelmişti bu lisan
Birçok dil bilen Hükümdara da:
"Bu ne lisanıdır acaba?"
Diyerek sormuştu Yusuf'a
"Atalarımın dilidir" demişti o da..
Hükümdar kendi diliyle
Hitap edince
Yusuf karşılık vermişti her sözüne
Hayretler içinde
Kalan hükümdar demişti:
"Bizzat sendendir yorum
Arzu ediyorum"
Yusuf, sığır ve başakları
Tek tek ve renk renk
Anlatmıştı vasıflarıyla..
Hükümdar oturtup Yusuf'u yanına
Sorarak fikrini
Öğrenmek istemişti ne yapması gerektiğini
Yusuf da şöyle demişti:

"Bereket senelerinde
Bol bol ektirsin ekinleri

Sonra depolarda toplarsın mahsulleri
Kıtlık yılları sarınca,
İnsanları, ablukaya alırcasına
Satılır ihtiyacın fazlası."
Teklif gibi apaçık bir soru
Hükümdardan etmişti sudur
"Fakat kim tarafından yapılacak bütün bunlar?"
İşte o zaman sürmüştü kendisini öne:
"Getir beni hazinelerin üzerine, iyi bilir,
İyi korurum gerçekten de."

Tam bu noktada
Gelir bir soru aklımıza:
"Acaba Allah'ın dînini
Tebliğle memur bir Nebi'ye
Nasıl uygun oluyordu
Böyle bir şeyi teklif etmesi?
Hazinelerin üstünde
Olsa da Maliye Vekili
Hatta Mısır'ın Azizi
Hiç tutar mıydı
Hakkı tebliğin yerini?"
Evet Yusuf Nebi,
Çok iyi bilinmeli ki
Bir vazife için getirilmişti

Kenan ilinden Mısır'a..
O, memurdu hazırlık yapmaya
Sonra gelen Nebi'ye
Firavun karşısında
Mısır sarayında
"Rabbim Allah'tır" diyecek Musa'ya
Hem firavun hanedanından
Üst seviye bir mümine
Netice verecek bir hizmete
Bir hizmet ki.
Dikilip karşısına Firavun'un
Musa hakkında
"Öldürecek misiniz
Rabbim Allah'tır dedi diye
Masum bir insanı siz?"
Diyecek birini yetiştirecek
Ve o mümin zat
Haykıracak Yusuf'un mucizelerini
Asırlar sonra
Destek olsun diye Musa'ya
Hz. Ebu Bekir aynı şeyleri
Yine tekrar etti
Tuğyanına karşı müşriklerin
Kollarını makas gibi açarak
Dedi ki:

"Öldürecek misiniz Muhammedi
Rabbim Allah'tır dediği için?"
İşte bu silsilede
Ta Yusuf Nebiden Musa'ya
Ondan da son Resul'e
Uzanan bir yolda.
Yapılacak çok vazifeler vardı arada
Bu bir sır ve bir hikmet
Ama kavranması irfana vabeste
Hem de tebliğde derince bilgilere

Hatta ben kısır anlayışımla
"Yusuf geçmek için işin başına
Teklif etmeli miydi?" sorusuna,
Diyorum ki, gerek yok hiç tekellüfe
Elbette..
Hem hizmet var
Hem de ehil işin üstesinden gelmeye..
Büyük hizmetlere
Vesile olacak işlerde
Yoktur tevazuya gerek
Geri duran bence fazla mübarek
Hem de bu hizmeti terk.
Bir kere önce şu bilinmeli ki,
Günümüz Hizmet erlerinin kendileri

Daha üstün değiller
Haşa, Hz. Yusuf'tan elbette
Bu yüzden
Onun deruhte ettiği işleri
Asırlar sonra verecekleri
Meyvelerle beraber düşünmeli..
Yücelerde planlanan kudsî
Bir hayat, bir macera gibi
Ele alınamaz hiçbir zaman
Unutulmamalı bir an
Kudsiyetin her merhale parıldayan
Sıradanlıklarla perdelenmiş esrarını
Su çekerek kırdı bir kuyudan
Susuz bir köpeği sulayan
Günahkar, kötü bir kadını bile
Bu kadar hizmeti için
Bağışlarsa Allah.
Asırlara serpilen bu hizmetin
Dünya çapında
Semerelerini bir düşünelim
şimdi dönüp bakalım bir kere
Hz. Yusuf'un vaziyetine.
Elbette o zaman değildi
Mısır Hükümdarının çevresindekiler
Birer havari,

İsa Nebi'nin muhiti gibi
Veya son Nebinin sahabeleri
Saraydaki kadınlar da
Değildi peygamber zevceleri
Ne hacet ki dile gelsin
Kisveleri ve kıyafetleri.
Şimdi
Ahsen'ül-Kasas olan
Kıssa-i Yusuf'ta anlatılan
Olayları birer birer düşünmeli
Hizmet erleri
Kadın-erkek hepsi
Derin derin ele alarak hikmetleri

Eğer Yusuf Nebi
Baştan ele almasaydı iktisadi meseleleri
Önce din, iman deseydi
Belki, kendisini hiç dinlemezlerdi
Tebliğde en başta olmalı dengeli
Hem lisan-ı hâl, geçmeli lisan-ı kâli
Tebliğ yanında hiç unutmamalı temsili

Rivayet olunur ki,
Yusufo hükümdar giydirmişti
Bir taç..

Hem geçirmişti
Parmağına devlet mührünü
Bir de kılıç kuşatmıştı
Inci-yakut işlemeli
Altından yapılmış bir Şeriri
Çekmişti altına
Hz. Yusuf Hükümdara:
"Bu Şerir ile
Sağlamlaştırırım mülkünü
Mühürle de yürütürüm işlerini
Ama taca gelince
Değil bana göre
Çünkü atalarım hiç giymedi."
Demiş ve Hükümdar kabul etmişti.
Yusuflu herkes sevmişti
Ülke tutmuştu onun yolunu
Hatta Hükümdar Züleyha Hatunu
Kocasını ölünce
Nikahlamıştı Yusuf'a
Daha sonra olmuştu iki oğlu:
Efrayim ve Menşa..
İşte böylece Yusufu Mısır'a
Kader hükmeylemiş ve yerleştirmişti
O zamanda
Mısır, arzın en mühim merkeziydi

Yusuf mekan tutuyordu istediği gibi
 Dilediği her yerde
 Yüksek bir nüfuz ve iktidarla
 Ama elbette iman ve takva
 Yolunu tutanlara
 Ahiretin mükafatları
 Daha hayırlıydı..
 Akıllı davrananlar da
 Fanilerden daha fazla
 İmrenirler ebedi olana

Öbür yandan, gelip çatınca
 Kenan ellerinde de kaht-u gala
 Çıkageldiler huzuruna
 Kardeşleri Yusuf'un
 Onlar tanımamışlardı ama
 Tanıdı görür görmez, o boyu bâlâ
 Nasıl tanımaz, her şey taptazeydi hafızasında
 Hasret hasret tütüyordu burnunda
 Kardeş, ana-baba ve sıra..
 Aslında o sürpriz anın müjdesini
 Almıştı atıldığında
 Kuyunun dibinde, ta o ilk yalnızlıkta
 Yüklerini yükleyip dönerlerken geri
 Onlara dedi ki:
 "Öbür kardeşinizi de getirin bana

Yoksa veremem bir daha
 Hem yaklaştırmam sizi
 Hiçbir defa yakınımam"
 Dediler ki "Babasından
 Çalışacağız izin almaya
 Ümid ederiz gelir her hâl ü kârda"
 Yusuf bir yandan da
 Tenbihledi adamlarına
 "Koyun yüklerinin içine
 Getirdikleri sermayelerini
 Ailelerinin varınca yanına
 Varırlar da farkına
 Belki de yine gelirler almaya.."

Evet tüterken gözünde
 Sıla ile beraber bütün aile
 Sabredip dayandı;
 Nebi sabrı ile
 Bu şiddetli hasrete
 Hasret ne demek?
 Belki işkence..

Evet gelebilir akla
 Yusuf niçin ilk fırsatta
 "Tanıtmadı kendisini
 Hem de getirtmedi
 Mısır'a bütün ailesini?"
 Önce bir kere

Aniden gelen bir sevinçle
Ne yapardı acaba
O yaşlı ve yaşlı baba?
Sonra genel durum neydi?
Ne kadar müsait idi
Şartlar; siyasi, gayr-i siyasi?
Hem bütün aile gelebilir miydi?
Demek ki,
Ledünnî hikmet açısından
Önce Bünyamin gelmeliydi
Çünkü o Yusuf'a en yakın olan
Evet aynı ana ve babadan
Öbür yandan
İki hicranın hasretiyle
Anneleri ve baba Yakup Nebi
Daha rahat gelirlerdi..
Hem vardı Yusuf'un kalbinde
Kuyu ve zindan yaralarının izleri
Kapanmamış bu yaralar tedavi
Olacaktı zaman içinde
Yakup Nebi'nin kalbi ise
İki oğul hicraniyle
Sızlanınca..
Elbette gelmek için Mısır'a
Yanacaktı heyecan ve arzuyla
Başka türlü kavuşma zevk ve şevkini

Bu derece hissetmesi
Mümkün olabilir miydi?
Ama Yusuf'un işte bu tedbirleri
Yine de kendinden değildi;
Yüce vahiy buyruğuyla
Taraf-ı ilahiden gelmekteydi.

Oğullar babalarına
Mısır'dan ilk dönüşlerinde
Şöyle başladılar sözlerine:
"Bünyamin bizimle gelmedikçe
Verilmeyecek hiçbir şey bize
Söz veriyoruz size
Onu koruyacağız kesinlikle."
Yakup Nebi
Hatırlatarak eskileri
Şöyle dedi:
"Ben size Bünyamin'i nasıl emanet ederim ki,
Biliyorken Yusuf'un başına gelenleri
Eğer onun da başına
Gelecekse aynı şeyler

Artık emanet ederim Allah'a
Daha iyi koruyucu yok ondan başka
Hem zaten O değil mi"

Daha sonra
Yüklerini açınca
Gördüler sermayelerinin hepsi
Geri verildiğini.
Dediler "Ey babamız biz
Daha ne isteriz;
Bize iade edilmiş her şeyimiz."
Yusuf'un bu geri verme tedbiri
Mühim bir teşvik unsuru idi
Yanına getirmek için Bünyamin'i
Onun için dönüp babalarına:
"Bunlarla yine
Getiririz zahire evimize
Koruruz kardeşimizi de
Daha çok bir dikkatle
Şimdi aldığımız az şeyden de
Pek daha fazla zahire.."
Yaşlı Nebi dedi ki dönüp oğullarına
"Söz istiyorum sizden mutlaka
Onu getireceğinize dair bana
Hem bir yemin Allah adına
Çaresiz kalırsanız o başka;
Sarılıp her yanından imkansızlıklarla
Bu ahd ve kasemi vermedikçe
Göndermem Bünyamin'i asla sizinle.."

Söz verdi onlar da
Allah adına babalarına..
Yakup Nebi:
"Bu sözlerinize Allah vekil" dedi.
Sonra sözüne devamla
Şu tedbirleri ekledi:
"Oğullarım siz şehre
Bir kapıdan değil de
Girin ayrı ayrı kapılardan
Gerçi ben böyle söylesem de
Sözüm geçmez kadere
Allah'ındır hüküm sadece
Onun için bütün tevekkül edenler
Ancak O'na tevekkül etmeliler."

Varınca şehre
Uyarak babalarının tavsiyesine
Girdiler ayrı ayrı kapılardan
Gerçi
Bu şekilde girmeleri

Önleyemezdi Allah'ın takdirini
Bu sadece Yakub'un içinden geçirdiği
Bir isteğin yerine getirilmesiydi.
Elbette koca Nebi

İlim sahibiydi
Ona öğreten de
Allah'tı sadece
Bunu bilmeseler de
Pek çoğu insanların.
O yaşlı Nebi
Mutlaka sezmişti
Esrarengiz bir şeyi
İşte bu yüzden
Oğullarına söylemişti
Avcı koluna dağılır gibi
Şehre girmelerini
Yine de bu bir tedbirdi
Bir belayı savma kabilinden
Gizli bir istimdattı Rabbinden
Ama gelince kader
Kör olur gözler
O konuşunca, tedbirler durur
Diller susar
Ve olacaklar olur.
Girdiklerinde Yusuf'un huzuruna
Alıkoydu Bünyamin'i yanında
Onların yokluğunda
"Kaç evladın var" diye sordu
"On oğlum var" dedi Bünyamin

"Hepsine de ölen kardeşimin"

Koydum ismini."

Yusuf dedi:

"Kardeşin olayım ben senin

Yerine, ölen kardeşinin

Bünyamin dedi ki,

"Kim istemez senin gibi

Müstesna bir kardeşi

Ama sen doğmadın ki,

Benim anne ve babamdan"

İçini çekip başladı ağlamaya

İşte Yusuf dayanamadı bu duruma

Kalktı ayağa "Ben senin kardeşimim" dedi.

Sarıldı boynuna, bastı bağrına

Ağladı, kardeşini koklaya koklaya..

Tenbihledi sonra da:

"Artık geçmişe üzülme

Hem olacaklara da gelecekte"

Görünce bittiğini

Bütün hazırlıkların

Koydu su kabını

Yükünün içine kardeşinin

Evet bu çok değerli altın tası

Koydu kendi elleriyle.

Onlar yola düzölünce de

Bir tellal bağırdı:

"Kervancılar! Sizde bir hırsız var?"

– Halbuki

Onlar hırsız değillerdi

Acaba Yusuf niçin böyle dedirtmişti?

Evet onlar gerçi

O kıymetli tası çalmamışlardı

Ama Yusuf'u kaçırmışlardı

Koparıp sinesinden babalarının

Onlar farkında değillerdi

"Ne arıyorsunuz" sözü döküldü dillerinden,

"Biz hırsız değiliz" demeden

Edepli bir tavırla

Hiçbir ilgilerinin olmadığını hırsızlıkla

Uzaktan yakından

Böyle ifade ediyorlardı aslında..

Yusuf'un adamları:

"Çalınan, Hükümdarın su tası

Onu bulup getirene

Var bir yük zahire"

Derken Yusuf girdi devreye:

"Zimmetlidir o tas benim üzerime"

Onlar başladılar müdafaaya

Hem de yeminle:

"Te vallahi bizi
Siz de anlamışsınızdır ki
Değiliz biz, ne hırsız, ne fesatçı.."
Onlar "Peki çıkarsanız yalancı
Ne olacak dediler cezası?"
Yakub'un şeriatı,
Bırakırdı hırsızı
Köle gibi mal sahibinin yanında
Hükümdarın kanunlarında
Yoktu böyle bir ceza
Öğretilmişti böyle bir çare Yusuf'a.
Öyle bir çare ki
Dayanır kaynağı ilahi mesaja..

İşte tas çıkınca
Bünyamin'in yükünde yoklamada
Alıkoydu onu yanında..
Bünyamin ise bu durumu ne kabul ne de
Reddediyordu; boyun eğmişti Kadere
Bu bir hile idi daha doğrusu çare
Ama ne güzel çare
Ne güzel oluyor, güzellerin hilesi bile
Halbuki Mısır kanunlarına göre
Dayak ve iki kat tazmin gerekirdi
Halledilmişti mesele

Uzun ve haksız yollara girilmeden
Böylece hem de
Babasının kanunlarından bir hükmü tatbiki
Koymuş oluyordu dikkatlice
Ve sessizce
Mısır hukuk geleneğine
Canlı ve ameli bir misali
Yerleştirmiş oluyordu güzel Nebi
Aynı hamlesinin içinde
Kurtarıyordu kardeşlerini
Babalarına verdikleri yeminin
Bozulma riskinden de
Evet talim edilen ilahi çare ile
Yusuf ulaştırıyordu hedefine..
İşte buna işaretle
Buyuruyor Kur'an-ı Kerim
"Her ilim sahibinin üstünde
Vardır bir alim, bir sahib-i ilim"
Kur'an üslubunun inceliğine
Bakanlar dikkatlice
Görürler ki o mukaddes ifadelerde
Mutlaka bir iman dersi verilmekte
Yeri gelince..
İşte: "Ve fevga külli zî ilmin alîm
Bu ayette nice hikmetler bulur akl-ı selim

Bu hırsızlık ithamı karşısında
Kardeşleri feveran içinde:
"Eğer çalmışsa, çalmıştı kardeşi de
Daha önce..."
Demişlerdi.. Belki de
İma ediyorlardı kendilerince
Yusuf'un annesinin emriyle
Putu tutkun dedesinin bir tane
Putunu çalıp kırdığını seneler önce..
Bu ithamı Yusuf attı içine
Belli etmedi bile..
Ve "Siz dedi çok kötü bir mevkide
Bulunuyor ve sözler söylüyorsunuz böyle
Ama Allah çok iyi biliyor
Verdiğiniz sıfatı, elbette
Almıyorum ben de ciddiye.."

"Ey Aziz!" deyip başladılar yalvarmaya:
"Yerine bizi al, onu alma da
Onun yaşlı bir babası var zira
Biz seni iyi bir zat görüyoruz;
Hep riayetkar hakka, hukuka.."
Dedi ki onlara Yusuf da:
"Esvamızı kendi yanında
Bulduğumuzdan başkasını

Elimiz varmaz tutuklamaya.
Böyle bir şeyden sığınırız Allah'a
Çünkü eğer öyle yaparsak
Katılmış oluruz zâlimler güruhuna"
Onlar ne zaman ki,
Kestiler Yusuf'tan ümitlerini
Uzaklaştılar oradan, fısıldaşarak aralarında
İçlerinden büyük olanı dedi ki:
"Bilmiyor musunuz, babam bize ne dedi?
Unuttunuz mu verdiğimiz yemini?
Yusuf mevzuunda de etmişti sudur
Daha önce sizden bir kusur
İzin verinceye kadar babam bana
Veya hakkımda
Hüküm verinceye kadar Allah
Ayrılmam ben buradan asla
Hüküm verenlerin en hayırlısı odur hakikatte
Siz dönüp deyiniz ki babanıza
- Hırsızlık yaptı oğlun baba, inan ki bize
Ama biz sadece
Şahidiz bildiğimize
Allah bilir gaybı yine de
İstersen sor şehir halkına
İstersen katıldığımız kervana

Yalnız emin ol yeter
Doğru söylediğimize bu sefer."

Kardeşleri gelip bunları söyleyince
Gaybın esrarıyla gözleri sürmeli
Yakup Nebi dedi ki:
"Nefisleriniz aldatıp sizi
Sürüklemiş bir işe
Artık bundan sonra,
Bir sabr-ı cemil düşer bana
Belki de Allah hepsini
Bana döndürüp getirir geri
Çünkü O, ilim ve hikmetin Sahibi.."
Sonra onlardan yüzünü çevirdi
"Ah" çekip şöyle dedi:
"Ey Yusuf'un esefi!
Ey içimi yakan hasret ateşi!
Yetti artık yetti!.."
"Ah Yusuf! Vah Yusuf" diye diye
Ak düştü gözlerine
O yine kendi kendine

"Ey Bünyamin'i de
Unutturan elem, ey dehşetli acı
Ey Yusuf'un yadigârı!..

Diye diye, döküyordu dertlerini..
 Mervidir ki
 Sormuş Peygamberimiz Cebrail'e
 "Hangi dereceye varmıştı
 Yakub'un Yusuf'a hicranı?"
 Cebrail cevap vermişti
 "Kıvranan evlat acısıyla
 70 ananın hicranına"
 "Sevabı da ne kadar?" sorusuna
 "Ulaşır yüz şehid sevabına"
 Diye cevap vermişti Cibril
 Çünkü Yakub hiçbir kötü zanna
 Kapılmadı asla
 Ve uzatmadı hiç dil
 Başına gelen mukadderatına..
 Ve dert yanmadı hiç insanlara
 Atıyordu sadece
 Gamı, kederi içine
 Elemlerle dopdolu olmasına rağmen içi
 Yine de tutuyordu sabırla kendisini.
 Ama yutkunup duruyordu
 Acıdan kıvrana kıvrana..
 Nadanlar ise şöyle diyordu:
 "Sayıklayıp duruyorsun hâlâ
 Tükenip gideceksin sonunda

Kasem olsun Allah'a..
Nasihata kalkışıyorlardı akıllarınca
Peygamber olan babalarına
Yakup Nebi gibi
İnce ruhlu, hassas, içli,
Gayb-aşına bir gönül ehline
Büyük bir kabalıktı elbette
Ama tesir etmiyordu onun
İncelik ve nezaketine..
Koca Nebi
Onlara dedi ki
"Ben hüznümü kederimi
Ancak Allah'a şikayet ederim
Derdimi sade açarım O'na
Ne size ne de başkalarına
Zannetmeyin sözlerim boşuna
Hem Allah benim attı gönlüme
Umulmadık bir tarzda
Ruhani lezzet ve neşe..
Hem de bilirim
Henüz daha sizlerin
Bilmediğiniz şeyleri dahi

Ey oğullarım gidin
Her yeri didik didik edin

Araştırın Yusuf'u ve Bünyamin'i
Ve seferber edin
Bütün duygu ve hislerinizi
Onlardan bir haber almak için
Bırakmayın yoklamadık bir zemin.
Yapmayın bunu ama
Umutsuzca ve baştan savma
Hem hiç ümidinizi kesmeyin
Sıkıntıları gideren,
Daralmış göğüslere
Nefes aldırıp ferahlık veren
Rahmetinden Allah'ın
İlahi rahmete itimaddan zira
Hiç kimse ümidini kesmez asla
Sırf kâfirlerden başka.."
Babalarından aldıkları bu moralle

Kardeşler düşüp yollara
Vardılar Mısır'a
Çıktılar huzura
Dediler: "Ey Aziz!
Çoluk ve çocuğumuzla biz
Düştük sıkıntıya, uğradık zarara
Getirebildik sadece
Pek az, bir sermaye

Onun için bize sen ihsan eyle
Ölçüp verdiğinden başka
Ayrıca bir de sadaka
Çünkü mükafatlandırır Allah
Sadaka verenleri mutlaka."
Yoğrulurken hadiseler arasında
Görülüyordu onlarda
Güzel bir olgunlaşma
Elbette bunda
Olayların büyük hissesi vardı
Geliyordu en başta da
Yusuf'un ihlaslı tavrı
Ve kendilerinin istiğfarları
Tezahür edince büyük yumuşama
İşte tam o zamanda
Yusuf yaptı son vuruşunu:
"Siz, dedi, cahilliğinizde
Seneler önce
Hatırlıyor musunuz ne yaptığınızı
Yusuf'a ve kardeşine?"
Onlar şaşkın bir halde
Dediler: "Yoksa sen
Yusuf musun sahiden?"
O da "Yusuf'um, dedi, ben
Bu da kardeşim.

Ey benim kardeşlerim!
Nimetler içine gark etti
Doğrusu lütfuyla Allah bizi
Gerçekten de her kim
Takva yoluna girer ve sabrederse:
Etmez Allah zayi
Hiçbir güzel emeği"
Dediler ki,
"Allah, te vallahi
Üstün kıldı bize seni
Biz işledik mutlaka
Büyük hata..
Ama ta başta
Tahakkuk etti kuyuda
Verilen semavi haber Yusuf'a
Onların hiç ummadıkları anda
Yusuf'un kardeşleri böylece
Pişmanlıklarını getirip dile
Suçlarını itiraf edince:
Yusuf "Yok, dedi, bugün size
En ufak bir takdir bile
Bakılmayacaksınız serzeniş ve sitemle
Bağışlasın sizi Allah mağfiretiyle
O, merhametlilerin en merhametlisi ve
Yücelerden en Yüce

Alın şu gömleğimi de
Götürün siz babama
Sürsün yüzüne
Açılsın gözleri de
Toplanıp gelin bana
Toptan bütün aile"

Mısır Azizi Yusuf demek istiyordu ki:
"Gidin müjdeyle
Bildirin davetimi
Koşun şu gömlekle;
Bedel olsun kanlı gömleğe
Götürdüğünüz daha önceki.."
Bu müjde gömleği
Acaba neyin nesiydi?
Rivayete göre:
Hz. İbrahim atıldığında ateşe
Cebrail'in cennetten getirdiği
Alevlerin eritemediği
Müstesna bir gömlekti
Yakup Nebi, muska gibi
Astırmıştı boynuna Yusuf'un
Dedeler armağanı bu kutlu gömleği
Atılınca Yusuf kuyuya
Cebrail gelmiş, onu açıp giydirmişti Yusuf'a

Ve şöyle demişti:
"Sürünmüş olan bu gömleğe
Cennet nesiminin esintileri,
Herhangi bir derde
Yakalanana temas ederse
Kavuşturur onu şifaya şüphesiz.."
Atalar yadigarı bu gömlek
Hem uğurluydu hem esrarengiz
Taşıyordu sırtında bu mübarek
Hatırayı Yusuf bilerek..

Bu mucizeye mazhar gömlekle
Ayrılmadan kafile
Daha Mısır'dan
Kenan elinde
"Alıyorum kokusunu Yusuf'un"
Diyordu dili Yakub'un
Ve ekliyordu sözlerine
"Keşke beni koymasa bunak yerine
Ama siz,
Bu derinlikleri nereden bileceksiniz;
İçimi saran sevinci
Ve engin neşeyi?..
Hem nereden duyacaksınız
İçimi saran Yusuf kokusunu..
Aşkî aşan, yüce şefkatin duyurduğu?

Bu ledünnî vuslat müjdesine
 Hassas çile ve derin inceliğe
 Ulaşmadan nasıl inanacaksınız?"
 Evet gerçekten
 Yusuf'un müjdesiyle
 Himmet gömleğini getiren
 O mutlu kabile koyulur koyulmaz
 Mısır'dan kopup yola
 Yakup tarafına
 Sardı şefkatli Nebi'yi neşeli bir haz..
 Burnunda tüten hasrete inat
 Bu hal bir başkaydı, bir eşref-i saat
 Sarmıştı her yanını
 Yusuf kokulu rüzgar
 Ledünnî esinti, misk-ü anber
 Hani eser her seher
 Bir Rahmani nefes gibi...
 Tasavvuru bile şu anda
 Gönül ehlini sonsuz hazza
 Boğacak olan bu tatlı, bu ulvi koku
 Kim bilir nasıl takviye etmiştir Yakub'u!
 Ve nasıl bir darbe indirmiştir o anda
 İçini yakan gam ve hicranına

 Sanırım aynı zamanda
 O yüce vicdan için bir alıştıрма

Yavaş yavaş asıl muştuya.
Gerçi Yakup Nebi
"Biz şimşekler gibiyiz demişti..
Zaman olur ta Mısır'dan hissederiz
Yusuf'un kokusunu
Zaman olur göremeyiz
Ayağımızın bile ucunu.."
Ama şüphe yoktu
Bunun bir mucize olduğunda
Her ne kadar incelse de Yakup'ta
Son derece bir hassasiyet
Ağarsa da gözler hüznle
Ve duygular gelişse fevkalade
Yine de bu bir mucizevi harika
Evet mucizeler son nokta..
Zaten ruh konusunda
Bilgi verilmemişti çok fazla
Ama Nebilere verilen her mucize
İşarettir bir ilmî ve fennî gerçeğe
Onlar mihenk taşı gibi
Tutarlar bir nokta-i nirengiyi
Ve olurlar bizler için gelişmede
Ulaşılabilecek son merhale

Yakup Nebi işte böyle
Yusuf'un kokusundan söz edince

Dediler "Hayret vallahi
Sen o eski saflığında
Devam etmekte sin hâlâ"
Bunu söyleyenler oğullar değildi
Çünkü Mısır'da idi onların hepsi
Bunlar olmak gerekti
Kendi kızları ve gelinleri..

Mısır'dan gelince müjdedi
Attı yüzüne gömleği
Yerine geldi Yakub'un görmesi
Açılıverip o mübarek gözleri
Eskisi gibi..

Yakup Nebi dedi ki:
"Ben size demedim mi?
İşin gerçeği
Bilirim ben sizin bilmediğinizi
Evet bunların hepsi
Allah'ın bildirmesi.."
"Baba dediler biz suçlu yduk
Ama pişman olduk
Bizim için mağfiret dile
O yüce Rabb-ı Rahime.."
Onlara şöyle söyledi:
"Sizin için istiğfar edeceğim

Affeder inşaallah Gafur-u Rahim"
İleriye atarak mağfiret dilemeyi
Seher vakti veya Cuma gecesi gibi
Duaların kabul olacağı bir zamana
İşaret ediyordu; hikmet vardı anlayana
Belki de kul hakkı engeli
Çıksın diye aradan
Bekliyordu Yusuf'la helalleştirmeyi..

Yusuf binlerce askerle
Çıkmıştı karşılamaya
Gelecek ailesini, heyecan içinde
Büyük oğlu Yahuda'ya
Dayanarak yürüyen Baba
Varınca farkına
Gelen farklı heyetin
"Ey Yahuda, dedi
Kralı mı Mısır'ın şu karşıdaki?"
Yahuda cevap verdi:
"Baba, işte o, oğlun, Yusuf'un"
Yakınlaşınca Yusuf'a
"Ey hüzünleri gideren, selam sana"
Dedi sürurlu Baba..
Gelince karşı karşıya
Yusuf sarıldı boyunlarına

Ve bastı bağına
Şöyle seslendi:
"Güven içinde girin Mısır'a
Hepiniz, inşaallah.."
Sonra da sarayda
Çıkardı yüksek bir taht üstüne
Annesiyle babasını
Onlaraydı en fazla ikram ve saygı
Sonra hepsi birden kapandı
Yusuf için şükür secdesine
Dedi ki Yusuf bunun üzerine
"Tabiridir işte bu
Gördüğüm rüyanın, daha önce..
Rabbim şimdi onu
Döndürdü gerçekten tam bir hakikate
O yüce Rabbim bana
Bulundu büyük lütuf ve ihsanda
Kurtararak beni zindandan
Sizleri de bâdiye ve taşradan."
Yusuf zarif ifadelerle
Bu büyük ihsan ve nimetleri
Getirip dile

Hamdederken Rabbine
İfade etti

Bir başka nimeti:

"Şeytan bozduktan sonra aramızı

Kardeşlerimle

Söndü bu bela ve fitne de

Yine Rabbimin bol lüfü ile

Eğer imdada o yetişmeseydi

Kimbilir aramıza daha neler girebilirdi!?"

Sonra Yusuf

Babasının elinden tutup

Bir bir hazineleri

Tanıtı tanıtı gezdirdi

Sonunda parşömenlerin yanına gelindi

Yakup Nebi

"Ay oğul, bunlar dururken, dedi,

Hiç mi aklına gelmedi bir mektup yazmak?"

Yusuf cevap verdi:

"Cebrail öyle emretti!"

Yakup Nebi:

"Peki, dedi

Sormadın mı Cebrail'e hikmetini?"

Yusuf şöyle dedi babasına:

"Sen benden daha yakınsın ona."

Bunun üzerine

Yakup sormuş Cebrail'e

Cebrail bir sırı işaretle:

Cenab-ı Hak şöyle buyurdu,
'Yusuf için oğullarına,
– Korkuyorum kurt yer diye'
Dedi, kurttan değil, Benden korksaydı ya.."

Bu ibretli kıssa peki
Kur'an'da nasıl sona erdi?
Ahsen kıssanın sonunda
Yusuf bir dua etti ihlasla:
"Rabbim Sen bana
Mülk ve ilim verdin en başta
Öğrettin olayların dilini
Ey yaratan gökleri ve yeri
Dünya ve ahirette bana sensin Velî
Müslüman olarak vefat ettir beni
Ve olsun yerim salihler zümresi.."
Şu dünyada her şey fani
Ama salihler kafilesi
Nimetlerin en güzeli.
Peygamberimiz Miraç gecesi
Karşılaştı Yusuf'la
İkinci semada...
Her bir sema
Mazhardı bilhassa
Tecelliyat-ı esma içinde

Hâkim olan bir isme.

O isim aynı şekilde

Hâkimdir hem o Peygamberde.

Her ulu gibi Hz. Yusuf da
Başı mihnet ve ibtilâ
Sonu yokluk ve fena
Olan bu dünya
Mülk ve saltanatına
Edip veda
Çekmişti elini eteğini
O biliyordu dünya geçidinin
Hakikatini ve akıbetini
Bu yüzden can atmıştı
Dileyip vefatını
Ebedi hayata
Ne güzel bir örnekti insana
Böyle güzel bir dua Dua ki,
İhlas yüklü bir arzuhal Allah'a..
Şimdi
Bir ışık belirdi
Ziya ziya gözlerimize
Bir yavuz yürekli Yûnus nefesli
Gökte aranıp yerde bulunan
Adına binler destan yakılan
Bir yiğit gibi çıktın karşımıza

Soruyoruz sana
Son defa bir daha
Yûsuf, sen misin Yoksa?

SEN YUSUF MUSUN:

Seni kuyuya atan,
Seni bir meçhule giden
Kervana satan ben!

Seni esir pazarında
Üç beş kuruşa
Hatta sativerip
Birkaç pula
Sonra da
Mısır sarayına yollayan ben!

Sana iffet gömleğini yırtıp yanaşan
Ve kana banmış bir dille
Eteğini ısırın
Sonra bir yığın
Gönül bağlayıcı önünde
Seni yakıcı alev gibi

Ateşin gözlere
Teslim eden,
Arzularım ram olmayınca da
Zindanlara sokan ben!

Seni yıllar yılı
Hapislerde tutan
Seni bin defa
Beraatten sonra
Yeni mengenelerde sıkın
Yine ben!..

Ama sen
Duydum ki; Yûsuf gibi
Çıkıp gitmişsin
İradenin uçup gittiği iklimlere...

Gerçi
Belli değil bir kere
Zindandaki ben miyim
Ve, uyuyan yüzlerce sene
Yoksa sen mi?

Hem bir rüya
Tâbir etmişsin Mısır'a
Yedi sene kıtlık olacakmış
Yedi sene bolluktan sonra

Artık hazineler sana
Teslimse eğer
Acı da bu sefer!
Bu şefkate aç, rahmete susuzlara..

Evet açız hepimiz;
Bir gıda bekler
Ruhumuz...
Gerçi mahcubuz...
Ama mücrim olsak da
Biz susuzuz...
Rahmet gibi bir su
Bir zenzem.
Bir "âb-ı hayat" lâzım bize
Hem bir merhem gerek bî-ilaç kalblerimize...

Boş çevirme geldikse kapına!
Seni ararız yıllar yılı ovada, obada
Ve aldatan seraplar arkasında
Sakın terk etme bizi
Seni iyi tanımamışsak da

Bir râyiha sezdik semtinde
Çıldırta bir koku;
Hani yayılır ya
Sevgilinin köyünde
O'nun Ruhuna işaret eden

O yeşil Kubbe'den
İşte öyle bir hoş-bû...

"Boyun bâlâ, gözün şehlâ, gören mecnun seni
Leylâ, Sözün ferşde, gözün arşda, gönül meftûn sana cânâ
Nikâhın nur, nigâhın nur, kitabın nûr, senin ey nur!
Bağın Nursî, huyun munis, özün İdris ferd-i yekta,
Açılmış gül, öter bülbül, yüzünde var zarif bir tül
Yazılmış üstüne nurdan (Kâb-ı kavseyi ev ednâ)
Sana canın feda etmez mi, senden hem görenler hak
Sözün hak, özün hak, mesleğin hak, hem merteben ulyâ"

Yine de sende bir hâl var!
Zülflerin dağınık, nur-efşân sîman mahzun
Boynun bükük, dilin suskun
Söyle, söyle, yoksa sen Yusuf musun?
Ey doymuşluğa ermiş ruh!
"Nesl-i cedid" deyip seni ararız:
Issız çölde gece giderken
Bir ateş gören Musa gibi
Almak için bir haber ve ateşinden bir kor
– Ki, sinede yanıyor-
Hem nurundan bir şule...

Endamın, cemâlin bir başka,
Yanılmamak, aldanmamak için
Bir daha, bir daha
Soruyorum sana

Söyle Allah aşkına!

Yoksa, yoksa sen Yusuf musun?

Düşün ki

Sana belâ

Tek bir

"Gözlerinde Nil dinlenen Zelîhâ"

Bizim ise,

Etrafımızda var binlerce;

Fitneye müheyyâ..

Seni bile Rabbinin burhanı tutarsa.

Bize nasıl bir burhan gerek, ah!..

Gerçi seni bir çukura,

Bir de zindana itmişler..

Ama bize hazırlanan gayya

Dipsiz bir kuyu, bir girdap ki,

Açılır, güneş'in gurûb ettiği

İklimlere doğru

Bakışları mahmur bir sürü

Fettan arasında...

Bizler üzgün, bizler bîtabız.

Olmasın mı? Kenân ilinden bu yana

Bir çöl teptik çare araya araya

Sakın kapından kovma...

Yolculuk ve gurbet illerden sonra

Nihayet bin bela varabildik Mısır'a

Yanına geldik korka korka
Mısır kurak;
Mısır mahzun
Ve çatlak çatlak toprak
Âd'ı, Semûd'u görmüşcesine...

Sonra başlar bir (yediler) zinciri
Nedir sırrı bu bilmecenin
Bollukta kıtlıkta?
Nedir yedi yıl
Mısır zindanlarında?

Yedi neyin remzi;
Mahkûmiyet düğümlerin
En son yedi senede,
Hâkimiyet mahkumiyet
Hep yedide kılar karar

Söyle yedide ne var?
Çöz bu muammayı kâr-zarar.
Bir de "yedi yüzde" bir devre başlar

Hızır çeşmesinde bir kâse içinde
Ölümsüzlük iksiri
Bu milletin tarihinde?

Nebiler beşiğinde sallanmış gibi,
Bir eda var sende

En mukaddes ninni
 Nakşolmuş gibi gönlüne
 Ve nağmeleri, halâ peşinde
 Sevk ediyor seni bir hedefe;
 Ey dağınık kâkülünde amber kokusu
 Kalbinde derin bir huşu taşıyan
 "Mesih soluklu, Heraklit pazulu!"
 Ey Yunus-meşrep!
 Bitmedi mi çilen
 Bitmedi mi zindanın;
 Yalnızlığına hicranın
 Ne zaman sonsuzluk seyahati
 Hızır-Mûsa buluşması
 Sırlı yolculuk?

Ne zaman olacak Zülkarneyn gibi.
 Güneşin doğduğu, battığı
 İklimlere varış?
 Ne zaman fitneye karşı kuracağın set
 Ne zaman bozgunculuğa (dur) deyiş?
 Bil ki, Kenan eli perişan
 Seni ovandan, obandan koparalı
 Boyunlar buruk
 Gözler yaşlı, beller bükük
 Dinmez Yakublar'ın gözyaşı...

Artık bir sahne bekliyoruz
Bedeviyetten medeniyete geçişi hazırlayan.
Ne zaman saklanacak Melik'in tası,
Bünyamin'in çuvalına
Esrarın düğüm noktası
Ne zaman apaydın çözülecek?
Ve ne zaman bitecek Yakub'un yası?

Ey boyu bâlâ
Bu kıtlık ne zaman
Erecek sona?
Kıtlık ki, kıtlık...
En başta da insan kıtlığı
Nasıl varam yanına,
Mısır civarına
Yabancı mihraklı,
Eli mızraklı
Eşkiya
Pusu kurmuş.
Sinsi, kurnaz ve haince
Asık suratlı
Çehreleri uğursuz
Yüzü karalar topluluğu...

Nerdesin İsa nefeslim,
Yusuf gülümseyişlim?
Bilirsin yol vermez piramitler

Binbir paradoks
Ve nefes kesen lâbirentler...

Nasıl geçilir bu,
İçi düşman dolu
Dehliz dehliz engeller?

Yine de 'enteresan devreler'
Tamamladı müddetini;
Hani var ya tarihimizin
Yedi yüzlü düğümleri!
Gerçi
Ben sattım seni
Köle diye,
Öz kardeşin olsam da
Ama
Adil pederin,
Verdi emrini:
"Arayın" diye
İnse de gözlerine perde
O sadece
Kokunu almak ister...
Hem bir görsün yeter,
Dünya gözüyle...
Ne olur
Hiç olmazsa bir gömleğini gönder
Râyihan burnumda tüter.

Adil peder dedim ya,
Mukaddes pederimiz, İslâm!
Alem-i İslâm'daki evlatlarını
Edip teker teker ikâz
Toplayacak Yusuf'un arkasında...

Ey gözyaşlarının
Suladığı fidan.
Ey ruhda açan
Gönülde tomurcuklanan
Nazenin çiçek.
Ey kâlb sadefinde kıyamete dek
Gülümseyecek inci.
Ey duaların meyvesi!
Bu sesi ve bu nefesi,
Senin destanlarında tükettik...

Şimdi
Bir ışık belirdi
Ziya ziya gözlerimize
Bir Yavuz yürekli, Yûnus nefesli
Gökte aranıp yerde bulunan
Adına binler destan yakılan
Bir yiğit gibi çıktın karşımıza
Soruyoruz sana
Son defa bir daha
Yûsuf, sen misin yoksa?